KORKU

gazin

PANTER KIZ

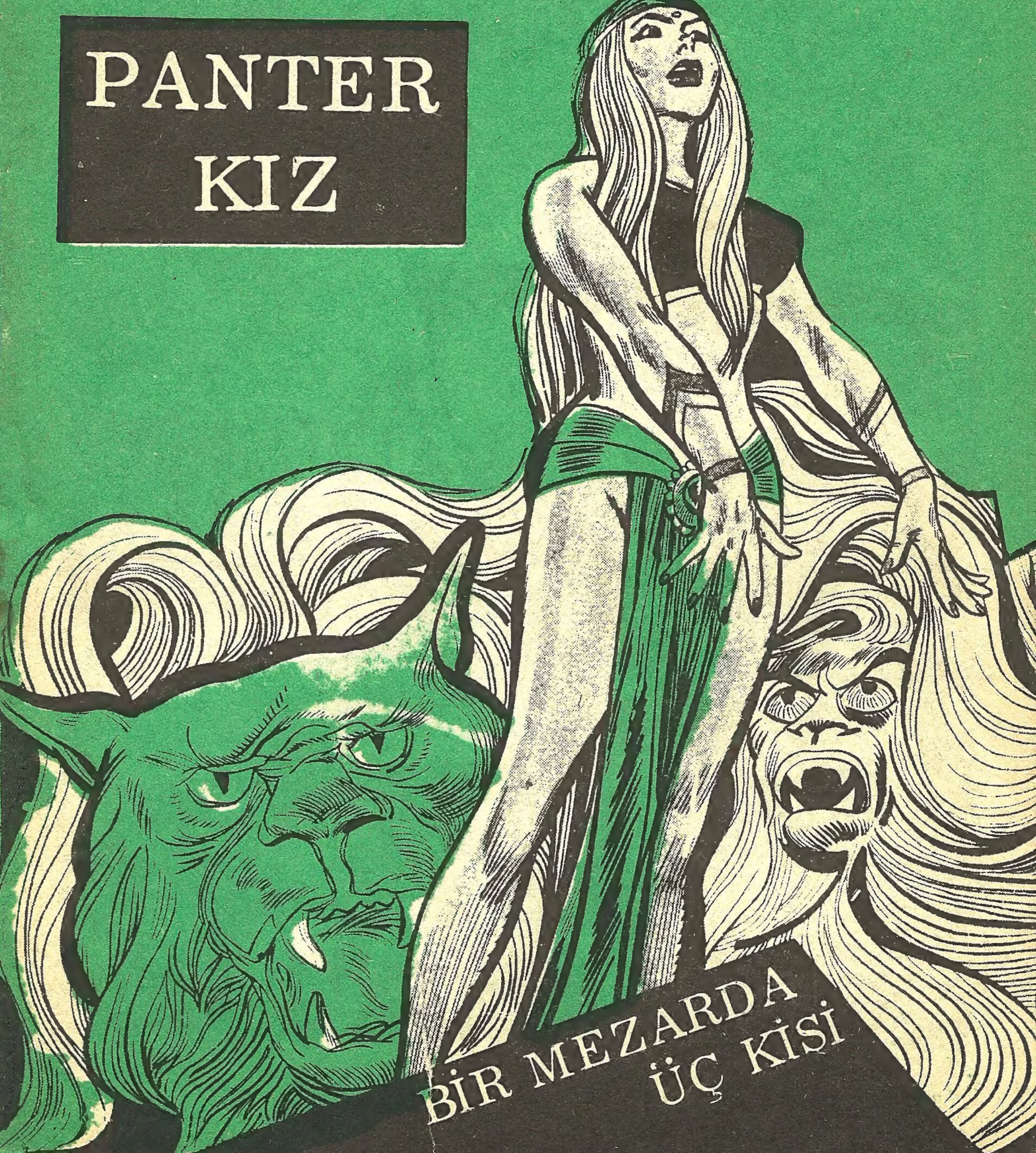

KORKU OKUYUCULARI, SİZİ AFRİKA ORMANLARINDA BİR PANTER AVINA DAVET EDİYORUZ... AMA BU PANTER BAŞKA PANTER...
PANTER KIZ
CONİ VOTİN YILLARDIR HİKÂYESİNİ DİNLEDİĞİ BEYAZ PANTER'İ AVLAMAK İÇİN KILAVUZU PİLA İLE AFRİKA'NIN YEŞİL CEHENNEMİNE YOLLANMIŞTI...
BÜTÜN ADAMLARIMIZ BİZİ BIRAKIP KAÇTILAR PİLA !..
KABANYA'NIN BEYAZ PANTERİNDEN BÜTÜN YERLİLER KORKARLAR EFENDİM... PEK HAKSIZ DA DEĞİLLER !..
YOKSA BU PANTER HAKKINDA ANLATILANLARA SENDE Mİ İNANIYORSUN PİLA ?!.
ONUN HİÇ BİR SİLÂHLA ÖLDÜRÜLEMEDİĞİ DOĞRU !!.
OLMAZ ÖYLE ŞEY !.. BAK PİLA HENÜZ TAZE İZLER VAR YERDE !!.
EVET !.. PANTER'İN İZLERİ.. LÂNETLİ BÖLGEYE GİRDİK.. BURADAN UZAKLAŞALIM EFENDİM !..

SAÇMALAMA PİLA!.. BEYAZ PANTER'İ AVLAMADAN BİR YERE GİTMEM!!.
BAKIN...BAKIN.. KABANYA KABİLESİNİN İŞARETLERİ!
BUNUN NE DEMEK OLDUĞUNU BİLİYORUM... AMA, PANTER'İN DE İZİ ÜZERİNDEYİZ!.
VOTİN VE KILAVUZ'U PİLA GECEYİ GEÇİRMEK ÜZERE ÇADIRLARINI KURDULAR...
SEN ATEŞ YAK PİLA... BEN DE ŞÖYLE ETRAFA BİR GÖZ ATAYIM!..
DİKKATLİ OLUN!.. MEHTAPTA ORMAN LÂNETLİDİR!!.
VOTİN... ELİNDE SİLAHI KAMPIN ETRAFINDA DOLAŞMAĞA BAŞLADI...
ORTALIKTA GARİP BİR SESSİZLİK VAR... İNSANIN SİNİRLERİ BOZULUYOR!!.
İMDAAAT!.. AAAAY!!.
VOTİN, PİLA'NIN ÇIĞLIĞINA KOŞTU... FAKAT GEÇ KALMIŞTI...
BEYAZ PANTER PİLA'YI PARÇALADI GALİBA?!. HAY AKSİ ŞEYTAN!!.
VOTİN, ERTESİ SABAH PİLA'YA BİR MEZAR YAPIP GÖMDÜ... İNTİKAM ARZUSU HIRSINI ARTIRMIŞTI...
BUNLAR DA PANTER'İN PEŞİNE DÜŞEN AVCILARIN CESETLERİ ANLAŞILAN!..

VOTİN, ORMANIN BU LÂNETLİ KISMINDA DOLAŞIRKEN... ETRAFINI ÇEVRİLMİŞ BULDU...
HAY ALLAH! KABANYALILAR BUNLAR... ŞİMDİ BELÂYA ÇATTIK!!
BENİ NEREYE GÖTÜRÜYORLAR ACABA?!..
BEYAZ PANTER, ARKADAŞIMI ÖLDÜRDÜ ONUN İNTİKAMINI ALMAK İÇİN AND İÇTİM... BUNDAN HİÇ BİR ŞEY BENİ VAZGEÇİREMEZ!
BEN KABANYA KRALİCESİ GENYA... MUKADDES PANTER'İN PEŞİNE DÜŞEN BU DALA AVCI, SENİN DE KAFATASIN DİĞERLERİ GİBİ GÜNEŞTE KURUYACAK!!
OO.. BİR BEYAZ VE GÜZEL KADIN!..
ÇILGIN! ÖLÜMÜN KARŞISINDA HALÂ İNTİKAMDAN BAHSEDİYORSUN... BU GECE MEHTAPTA BEYAZ PANTER'E KURBAN EDİLECEKSİN!..
BEYAZ PANTER'İN KURBANLARININ KAFATASLARINA İYİ BAK SANA NASIL GÜLÜYORLAR!.. GÖTÜRÜN ŞUNU!!

TAM-TAM SESLERİ BÜTÜN GECE DİNMEDİ...
İYİ Kİ BU BIÇAĞI ONLARDAN SAKLAYABİLDİM... HEMEN KAÇMALIYIM BURADAN!..
DAVULLAR DAHA HIZLI ÇALSIN... AY YÜKSELİYOR... MUKADDES PANTER GELECEK... KARUGA... SABANA.. TUNGA!!..
GRRRRROOOOWW
HAYRET!.. KADIN ŞEKİL DEĞİŞTİREREK PANTERE DÖNDÜ... DEMEK KRALİÇE GENYA KURT ADAMLAR GİBİ MEHTAPTA DEĞİŞEN BİR LİKANTROPMUŞ!!.
ŞİMDİ ANLAŞILDI BUNCA AVCININ BAŞINA GELENLER VE NİYE SİLÂHLARIN BİR İŞE YARAMADIĞI...
"APTAL BEYAZ AVCILARIN KURU KAFALARI SANA GÜLÜYOR... GÜLÜYOR... GÜLÜYOR...

VOTİN, ORALARDAN FAZLA UZAKLAŞMAMIŞTI Kİ GÜN AĞARMAĞA BAŞLAMIŞTI... MEHTAP YOKKEN TEHLİKE OLMADIĞINI BİLİYORDU...
ORMANDAN KURTULABİLMEM İÇİN GÜNLERCE YÜRÜMEM GEREK... OYSA GECE BASTIRMADAN BİR ŞEYLER YAPMAM LÂZIM!..
AY DOĞUNCA BEN DE SOPADA BİR KURU KAFA OLACAĞIM... BİR ŞEY GELDİ AKLIMA... EĞER BU KIZ GERÇEKTEN BİR LİKANTROPSA...
BU SIRITAN KURU KAFALARDAN İSTEDİĞİMİ ELDE EDEBİLİRİM. BİR DE OK BULMALI!..
EVET GENYA... EĞER BU DÜŞÜNDÜKLERİM DOĞRU ÇIKARSA BU SENİN SONUN OLACAK... KURT ADAMLAR GİBİ ÖLECEKSİN!!..

AY YÜKSELİYOR... NEREDEYSE ÇIKAR ORTAYA...
SONUN GELDİ SERSEM!.. ÖLÜME HAZIR OL!.. OYUN BİTTİ... GIRRRRR!!
HENÜZ DEĞİL!.. KOZUMU OYNUYORUM GENYA!..
BİR OK BULMUŞSUN!.. OYSA BANA SİLÂH TESİR ETMEZ... KAYBETTİN!!
FAKAT NE OLDU BANA? GÜCÜM KIRILDI... ÖLÜYORUM... NASIL BAŞARDIN BUNU!!
...VE KURUKAFALARIN DİŞLERİNDE GÖRDÜĞÜM GÜMÜŞ KAPLAMA VE DOLGULARI TOPLAYIP...
KURT ADAMLAR GİBİ DEĞİŞEN BÜTÜN LİKANTROPLARA GÜMÜŞ'ÜN ETKEN OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNDÜM..
OKUMUN UCUNA GEÇİRDİM.
VOTİN, DEVAMLI BİR KORKU OKUYUCUSU OLDUĞU İÇİN KURT ADAMLARIN NASIL ÖLDÜRÜLEBİLECEĞİNİ BİLİYORDU... VE BİLGİ EN GÜÇLÜ SİLÂHTIR!!
THE END

Gerçekte bir tuhaf olmuştum. Bu güzel yabancıya doğru itildiğimi hissediyordum fakat beni ondan geri çeken bir hisse de engel olamıyordum. Belli belirsiz bir şekilde bu cazibeye karşı bir direnç vardı içimde. İlgimi çekmişti çok güzeldi ve insanı büyüleyen bir hali vardı. Sonunda direncim kırıldı ve beni elde etti.

Yorgun görünüyordu, onu daha fazla rahatsız etmek istemedim. Çekilmek istediğimi söyledim ve doktor, yalnız kalmamanız ve yanınızda birinin bulunması gerektiğini söyledi. Şimdi size hizmetçi kızlardan birini yollarım. Sakin ve terbiyeli bir kızdır, sizi rahatsız etmez diye ekledim.

"Ne kadar iyisiniz, fakat ben yanımda birisi olunca katiyen uyuyamam, alışık değilim buna. Bir şey daha açıklamak istiyorum. Bizim eve bir süre önce hırsızlar saldırmıştı. Hem evi soyup soğana çevirmişler, hem de uşakları filân öldürmüşlerdi. O gündenberi kapımı kilitlemeden de uyuyamam. Bu bir alışkanlık haline gelmiştir. O yüzden özür dilerim, burada da aynı şeyi yapmak zorundayım. Beni bağışlarsınız, değil mi? Kapının anahtarı var görüyorum."

Birden bana sarıldı ve fısıldadı. "İyi geceler canım, senden ayrılmak çok güç geliyor bana, fakat yine de iyi geceler diyelim bir birimize, yarın erkenden buluşuruz."

Arkasına yaslandı, beni melânkolik bakışlarla süzdü ve yeniden "iyi geceler, sevgili arkadaşım" dedi.

Genç insanların beğeni ve sevgileri birden gelişiyor. Bana gösterdiği yakınlık, arkadaş olma isteği, içtenlik iyice etkilemişti beni.

Ertesi gün buluştuk. Yeni arkadaşımın var oluşu beni bir çok yönden memnun ediyordu. Gün ışığı onun güzelliğinden hiç bir şey eksiltmemişti. Hiç tartışmasız dünyanın en güzel yaratığıydı. Ve çocukluk rüyamdaki o yüz beni artık korkutmuyordu. O umulmadık rastlantıyı filân da unutmuştum.

Bana itiraf etti, o da beni görünce, benimkine benzer bir sarsıntı geçirmiş ve korkmuş. İkimiz de bu manasız korkularımıza gülüp geçtik.

4. BÖLÜM

Gerçekten beni hayranlık içinde bırakmıştı. Ama yine de huzursuzluk veren bazı şeyler vardı. Ortada.

Hemen hemen orta boylu sayılırdı. Onu size anlatmalıyım: İnce ve zarifti. Fakat anlaşılmaz şekilde ağır hareketliydi. Hatta çok ağır diyebilirim. Görünüşte bir sakatlığı falân yoktu. Çok zengin ve parlak bir tabiata sahipti. Yüzü küçük ve biçimliydi, büyük siyah parlak gözleri vardı. Saçları inanılmaz bir güzellikteydi, bu kadar sık ve uzun saça ömrümce rastlamamıştım. Bazen ellerimi saçlarının altına koyar ağırlığını ölçerdim, bu bizi güldürürdü, yumuşacık, ince telli nefis saçlardı bunlar. Renklerine gelince koyu kestaneydi fakat ii içine yer yer altın tozu serpiştirilmiş gibiydi, Sandalyasına oturup tatlı ve yumuşak sesiyle konuşmağa başladığı zaman, saçlarını arkaya doğru bırakmasını isterdim ondan. Sonra iskemlenin arkasına geçer oynardım saçlarıyla, bazen örer, bazen fırçalar bazen dağıtır, bazen toplardım. Tanrım, her şeyden nasıl habersizdim o sıralarda.

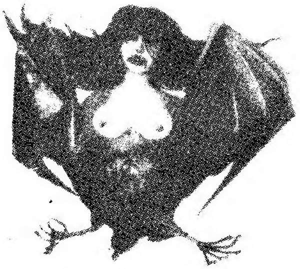

Dediğim gibi beni memnun etmeyen bazı şeyler vardı. İlk geceki içtenliği beni etkilemiş ve kendisine bağlamıştı. Görünüşteki samimiyetimize rağmen benden sakladığı şeyler vardı. Annesine, geçmişine, kendi hayatına, geleceğine ait herşeyi büyük bir titizlikle gizliyordu benden. Belki ben haksızdım. Bunları öğrenmek istemekle, belki de hakkım yoktu bütün bunları merak etmeğe. Ama benim yaşımda hele yalnız yetişmiş bir kız için tecessüs önüne geçilemez bir duygudur.

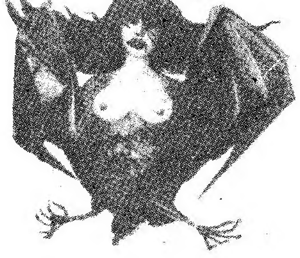

Devamı gelecek sayıda

CELLÂDINI SEÇEN KADIN
SEVGİLİ OKUYUCULAR... KENDİNİZİ RAHAT BİR TABUTA YERLEŞMİŞ FARZEDİN... BU HİKÂYEYE KENDİNİZİ DAHA YAKIN HİSSEDECEKSİNİZ.. PARİSTE GEÇER KONU: ÖLÜM HİKÂYENİN NİTELİĞİ: DEHŞET, KORKU.. PİERRE DUVAL VE KARISI BİRBİRLERİNİ ÇOK SEVİYORLARDI...
...VE MUTLU BİR HAYAT SÜRÜYORLARDI, PARİS'İN BİR ÇATI KATINDA...
GİGİ!.. DOĞRU MU SÖYLÜYORSUN.. NİHAYET BİR ÇOCUĞUMUZ OLACAK HA!.. ÇOK MUTLUYUM... FAKAT NASIL GEÇİNECEĞİZ!!?
BÖYLE SÖYLEYECEĞİNİ BİLİYORDUM... MERAK ETME NASIL OLSA BİR YOLUNU BULURUZ!!?
FAKAT NASIL? NE KADAR AZ KAZANDIĞIMI VE HAYATIN PAHALI OLDUĞUNU BİLİYORSUN... BEBEĞİ NASIL DOYURACAĞIZ?
ÇOCUĞUMUZ İÇİN DAHA FAZLA ÇALIŞIRIZ.. ŞİMDİ GEL YEMEK YİYELİM...SENİ MUTLU GÖRMEK İSTİYORUM!!

FAKAT PIERRE HAYATI GİGİ'DEN DAHA İYİ TANIYORDU... MERAKLANMAKTA HAKLIYDI... ÇOCUĞUN NE KADAR PAHALI BİR ŞEY OLDUĞUNU BİLİRDİ... BİR İŞ İÇİN ADAM ARANDIĞINI DUYDU VE MÜRACAAT ETTİ...
HIM. DEMEK TECRÜBENİZ YOK. BU ÖNEMLİ DEĞİL. BU İŞİ İSTEDİĞİNİZDEN EMİNMİSİNİZ?!
EVET EKSELÂNS!.. PARAYA İHTİYACIM VAR... BABA OLACAĞIM DA...
DAHA SONRA...
İŞ OLDU GİBİ... ÇOK SEYAHAT ETMEM GEREKECEK... ÇOK ZAMAN EVİMDEN UZAKTA OLACAĞIM... FAKAT PARASI İYİ.
BU NE BİÇİM İŞ... HİÇ DE MUTLU GÖRÜNMÜYORSUN. NE SATACAKSIN?
PIERRE İŞ İÇİN YALAN SÖYLEMEK ZORUNDA KALDI... DÜŞÜNDÜĞÜ VAKİT ÜRKÜYORDU...
YAPACAĞIM İŞTEN NEFRET EDİYORUM... FAKAT ÇOCUĞUM İÇİN PARA KAZANMALIYIM
BİR SABAH ŞAFAKLA BERABER PIERRE FRANSANIN KUZEYİNDE BİR YERDE İŞİNE BAŞLAR. YÜKSEK DUVARLI BİR HAPİSHANENİN ÖNÜ...
İŞTE GELDİM ŞİMDİ İŞİ BAŞARMALIYIM... DÖNMEK İÇİN ÇOK GEÇ! TEK İSTEĞİM KARIMIN BU İŞİ ÖĞRENMEMESİ!
PIERRE SİYAH CELLÂT MASKESİNİ GEÇİRDİ SUÇLUYLA BERABER KANA SUSAMIŞ GİYOTİNİN MERDİVENLERİNİ ÇIKTI...
ZAVALLI ADAMIN GÖZLERİNİN İÇİNE BAKMAYA SİNİRLERİM DAYANAMIYOR... ÖLDÜRECEK OLAN DA BENİM...
FAKAT ASLINDA ÖLDÜREN BEN DEĞİLİM Kİ. BEN BİR ALETİM... HEM DE ADALETİN ALETİ... BU İŞİ NASIL OLSA BİRİ YAPACAK. HEM BU ADAM DA BİR KATİL!!

AYLAR GEÇTİ, BEBEK DOĞDU.. PIERRE İŞİNDEN HALÂ NEFRET EDİYORDU... FAKAT ONA PARA HER ZAMANDAN ÇOK GEREKTİ...
ŞUNA BAK GİGİ! NE DE TATLI UYUYOR!!
ARTIK ONA DA BANA DA BİRAZ İLGİ GÖSTERMELİSİN.. SENİ HİÇ GÖREMİYORUZ!
BANA O ESRARENGİZ İŞİNİ BIRAKACAĞINI SÖYLEMİŞTİN.. NASIL BİR ŞEYSE SEVMİYORUM O İŞİ. YAKINDA BİR YERDE İŞ BUL.
BUNU ŞİMDİLİK YAPAMIYACAM! BİLİYORSUN.. ÇOK İYİ PARA ALIYORUM AMA EN KISA ZAMANDA BIRAKACAĞIM.
AYLAR GEÇİYOR.. BAŞLAR DÜŞÜYOR... PİERRE ÇALIŞIYORDU ŞİMDİ İŞE ALIŞMIŞ TERFİ DE ETMİŞTİ...
BAKALIM BU SEFERKİ KİM? NEDENSE KİM OLDUKLARI ÇOK GİZLİ TUTULUYOR.. BELKİ DE TANIRSAM İŞİ YAPAMIYACAĞIMDAN KORKUYORLAR!..
BÜTÜN BU ESRARENGİZ TUTUM NEDEN? NEDEN MAHKÛMUN ADI SÖYLENMİYOR?!
BU SEFERKİ BİRAZ DEĞİŞİK AKLADI... BAZILARI BİR KADININ CELLÂDI OLMAYI REDDETMİŞLERDİ...
PİERRE MAHKÛMU GÖRDÜ- VAKİT DEHŞETLE TİTREDİ...
HAYIR! BUNU YAPAMIYACAĞIM... ERKEKLERE ALIŞMIŞTIM AMA BU BİR KADIN!
BU İŞİ ÇABUK BİTİRELİM. HİÇ BİRİMİZ BU İŞİ SEVMİYORUZ!
BÖYLECE BU İŞİ DE YAPTI... FAKAT KADININ BAŞI KOPUNCA PIERRE DE BU İŞİ BIRAKACAĞINA SÖZ VERDİ...
BU SEFERKİ SON OLACAK... TÜKENDİM ARTIK!! FRANSANIN HAZİNELERİNİ VERSELER YİNE YAPMAM ZAVALLI KADININ YÜZÜNÜ YILLARCA RÜYALARIMDA GÖRECEĞİM!...
PARİSTE BİR İŞ BULACAĞIM... BÖYLECE HER ZAMAN GİGİYLE VE OĞLUMLA BERABER OLURUM... GİGİ'YE DE KOVULDUĞUMU SÖYLERİM... ŞÜKÜR Kİ BU İŞİ ÖĞRENMEDİ HENÜZ!.

FAKAT EVİNE GELDİĞİNDE...
AA! POLİS!! NE ARIYORSUNUZ BURADA?!
PİERRE DUVAL SİZMİSİNİZ? SİZE KÖTÜ HAVADİSLERİMİZ VAR...KARINIZIN BAŞI ÇOK FENA DERTTE..
BİR ADAM ÖLDÜRMÜŞ! AŞIĞINI.
TABİİ AŞIĞI OLDUĞUNDAN HABERİNİZ YOKTU ZATEN KOCALARIN HABERİ OLMAZ.. NEYSE İŞTE ONU ÖLDÜRMÜŞ.. BİZE DE BİR ŞEY SÖYLEMİYOR.. ÇOCUĞUNUZ ARKADAŞLARINIZIN YANINDA!
GİGİ! AŞIĞI! KATİL! İNANAMIYORUM!
DAHA SONRA KARISINI GÖRMESİNE İZİN VERİLDİ...
EĞER BAYIM, KARINIZIN ÖLDÜRME SEBEBİNİ ÖĞRENEBİLİRSENİZ HEM BİZE YARDIM ETMİŞ OLURSUNUZ... HEM DE KARINIZIN MUDAFAASINA YARDIM OLUR.
EVET! ELİMDEN GELEN KOLAYLIĞI YAPACAĞIM..GİGİ GİYOTİNDE ÖLMEMELİ!!
VE...
NEDEN YAPTIN BUNU? SANA YARDIM EDEBİLMEM İÇİN ANLAT BANA!..
SENİN MESLEĞİNİ ÖĞRENMİŞTİM O KADAR HAYAL KIRIKLIĞINA UĞRADIM Kİ İŞTE O ZAMAN ÖBÜR ADAMI GÖRMEYE BAŞLADIM.
...SON DEFASINDA KAVGA ETTİK. ONA HERŞEYİN BİTTİĞİNİ SÖYLEDİM BENİ BIRAKMADI, İTİŞMEYE BAŞLADIK... ORADA BIÇAK VARDI... BÖYLE BİR ŞEY YAPMAK İSTEMEMİŞTİM!!
PİERRE DUVAL ÇOK SARSILMIŞTI...
SENİ AFFEDİYORUM SEVGİLİM, BİLİYORUM Kİ PARAYA İHTİYACIMIZ OLDUĞU İÇİN YAPTIN.. BANA SÖZ VER Kİ EĞER ÖLÜM KARARI VERİLİRSE CELLADIM SEN OLACAKSIN!
HAYIR! ÇILDIRMIŞSIN, SEN!
VAKİT TAMAM!

FAKAT FRANSIZ KANUNLARI ACIKTI. GİGİ ADAM ÖLDÜRDÜĞÜNDEN ÖLÜME MAHKÛM OLMUŞTU...
GİTME VAKTI GELDİ BAYAN DUVAL.. KOCANIZ DIŞARIDA SİZİ BEKLİYOR!
TEŞEKKÜR EDERİM. ÖLÜME HAZIRIM ARTIK. BİLİYORUM, KOCAMDA İSTEĞİMİ YERİNE GETİRECEK!..
FAKAT PIERRE KARISINA CELLADI OLMAMASI İCİN YALVARMIŞTI..
NE OLUR SEVGİLİM, İSTEME BENDEN BUNU. YAPAMIYACAĞIM!!!
HAYIR! SÖZÜNÜ TUTMALISIN BU DÜNYADA BANA YAPACAĞIN SON GÖREV. O ZAMAN BE DE CESUR OLURUM
NE ACAİP KARISI KOCASINA CELLADI OLMASI İCİN YALVARIYOR!.
BÖYLECE
PEKALÂ GİGİ. AŞKIMIN SON İFADESİ OLARAK BIÇAĞI DÜŞÜRECEĞİM.
KABUL EDECEĞİNİ BİLİYORDUM CANIM. BİR RİCAM DAHA VAR...
GİTMELİYİZ ARTIK!
SON İSTEĞİ.
OĞLUMUZ BUNU HİC BİR VAKIT BİLMEYECEK HEMEN MEMLEKETİ TERKEDECEĞİM - ONU AMERİKAYA GÖTÜRECEĞİM... GİYOTİNİN NE OLDUĞUNU BİLMEYECEK
BANA SÖZ VER BUNU RAHAT ÖLEYİM GİYOTİNİN NE DEMEK OLDUĞUNU BİLE BİLMESİN İSTİYORUM.. AMERİKADA BÖYLE ŞEYLER YOKMUŞ
BÖYLECE PIERRE AŞK UĞRUNA KARISININ KAFASINI KOPARDI...
AHH! NİHAYET BİTTİ! SON DAKİKA BİLE NE KADAR CESURDU. ŞİMDİ ONA VERDİĞİM SÖZÜ TUTMALIYIM.
ACELE OĞLUNUN KALDIĞI ARKADAŞININ EVİNE GİDER...
OĞLUM NASIL JULES? OLAN ŞEYLERDEN HABERİ YOK DEĞİL Mİ?!
TABİİ YOK! COK MUTLU OYNUYOR. ONA MEKANİK SETLERDEN ALDIM.. GİT DE GÖR!
PİERE DUVAL ODAYA GİRER VE OĞLUNU GÖRÜR.
BABA! GEL DE GÖR.. KENDİ BAŞIMA BİR OYUNCAK YAPTIM...
AAAAAAA! BİR GİYOTİN!
SON

BÜYÜCÜYE KARŞI

=ÖZET=
GARTH, SEVGİLİSİNİ KURTARMAK İÇİN BÜYÜCÜ SALAMANDIN ŞATOSUNA YOLLANIR. SALAMAND ŞEYTANİ GÜÇLERİ İLE ONU KARŞILAMAKTADIR...

HEY SALAMAND!.. KARŞILAYICILARINI İYİ SEÇMEMİŞSİN?!!
GARTH, İNTİKAM HIRSIYLA MERDİVENLERE ATILDI...
BÜYÜCÜ!.. KENDİNİ KOLLA GELİYORUM!!
GARTH, İLK GİRDİĞİ SALONDA SEVGİLİSİ İLE KARŞILAŞTI...
TANYA!..SEVGİLİM!!.. SANA NE OLDU BÖYLE HEYKELE DÖNMÜŞSÜN!?!.
ONU HİPNOTİZE ETTİM... BANA TABİ ARTIK!!
SALAMAND!
KALIN KILIÇLA KALIN KAFALI SİLAHŞÖR...TANYANIN KALBİNE SAHİP OLDUĞUM GİBİ, SENİN CANINI DA ALACAĞIM!!..
HAZIR OL OYUN BAŞLIYOR!!
İŞTE BÜYÜK MANEVİ GÜCÜMLE SENİ DE MANYETİZE EDECEĞİM!!
HA-HA-HA HAH!..

İŞTE BAK, GÖZLERİM SENİ OLDUĞUN YERE MIHLADI!..
..VÜCUDUNUN HER ZERRESİNE ULAŞIYORUM, HERTARAFINI KAPLIYORUM..
SENİ MAHVETMEK İÇİN BÜTÜN GÜCÜMÜ ÜZERİNDE TOPLUYORUM!..
BÜTÜN GÜCÜMÜ!..
GARTH, SALAMOND'UN BAKIŞLARI ÖNÜNDE MAHVOLURKEN BEKLENMEDİK BİR ŞEY OLDU BİRDENBİRE...
EEEEYAAHHH!
TANYA, GARTH'IN YERE DÜŞMÜŞ OLAN KILICINI KAPIP BÜTÜN GÜCÜYLE SALAMANDA SAPLAMIŞTI...
TANYA, NASIL YAPABİLDİN BUNU? SENİ TESİRİ ALTINDA TUTUYORDU?!
BİR AN BÜTÜN GÜCÜMÜN SENİN ÜZERİNDE TEKSİF EDİNCE...
...BANA TESİRİ ZAYIFLAMIŞ OLDU!..
KENDİSİ DE KÖTÜ KUVVETLERİ DE SONA ERDİ... SALAMOND CEZASINI BULDU!!
BÜTÜN GÜÇLERİ BİR NOKTA ÜZERİNE YIĞMAK, DİĞER TARAFLARDA ZAZIFLAMAK DEMEKTİR... BU HER ZAMAN HER YERDE HATADIR!!

AYNADAKİ YÜZ

ALAN NELSON'dan
çeviren EVİN

Onu ilk defa berber salonunun büyük aynasından beni dikizlerken gördüm. Kırk yaşlarında safi sinir ufak tefek bir adamdı. Kabak olmaya namzet kafası yuvarlak bir tabanca kurşunu biçimindeydi. Berbat şekilde giyinmişti. Ayağında torbalanmış gri flanel bir pantalon, üstünde solmuş, havi dökülmüş kahve rengi bir ceket. Koluna aldığı pis bir yağmurluk ve dizlerinin üzerine koyduğu yağlı bir şapka. Göze çarpmayan, silik görünüşünün yanı sıra insanı rahatsız edecek kadar da aşina bir tarafı vardı. Onda gördüğüm bir şey içimde bir kıpırtı ve şaşkınlık yarattı ve yavaş yavaş hatırlamaya başladım. İçimde yüzünü görür görmez tanımam gerekirmiş gibi bir his vardı. Oldukça çirkin olan yüzü bana yabancı gelmiyordu. Sanki hemen hatırlamam gerekti, ama bilmem neden beynime bir sis çökmüş gibiydi. Bu da beni sıkmaya başlamıştı.

İşten eve dönerken saat dörde doğru traş olmak için berbere uğramıştım. Arkama yaslanıp, gözlerim yarı kapalı bir halde berberle konuşmaya dalmış gibi görünmek istiyordum. Kısa boylu adamın beni dikiz ettiğini anladığımı belli etmemeyi başarabilmiştim. Berbere benim hemen arkamdan girmiş olduğunu hatırladım. Ben boş berber sandalyesine otururken, o geride kalıp yağmurluğunu ve şapkasını çıkartmış ve bekleyen müşterilerin, oturduğu sırada çökmüştü. Sonra da masanın üzerindeki dergilerden birini alıp okumaya koyulmuştu. Berber traş kâsesine köşedeki ibrikten sıcak su koyarken tesadüfen gözüm aynaya kaymış sırada oturan ufak tefek adamın alev alev yanan gözlerinin ısrarla beni gözlediğini farketmiştim. Adamın doğrudan doğruya benim tarafıma baktığını anlamıştım. Bu tesadüfen veya hafif bir merakla bakışa benzemiyordu. Oldukça sert, sanki bir kurdun uzun süredir yakalamaya çalıştığı avına bakışını andırıyordu. Aynadan bakan gözler sonsuz bir nefretle yanıyordu sanki. Birden sırtımdan aşağı ürperdim. Düpedüz delilikti bu, Kendi kendimle kafamı başka tarafa çevirip olanları bir rüyaymış gibi kabul etmek için mücadele etmeye başladım. Bir iki dakika sonra adamın sıkılıp, gözlerini benden ayırarak gazetesini okuyacağını düşündüm. Fakat maalesef hiç de öyle olmadı. Adamın sabit bir şekilde bakan gözleri, sanki benliğimi delip geçmek ister gibi ısrarla beni süzmeye devam etti. Sanki bu gözler esrarlı bir alevle yanıyor ve her an daha parlak bir hal alıyorlardı.

Bir an kasılıp kaldım. Sonra huzursuz bir şekilde kımıldanıp berberin monoton sesinden cesaret almaya yeltendim. Fakat adama tekrar baktığımda bakışlarının daha da dehşet saçtığını farkedince berbere, "Allah aşkına elini çabuk tutup işini bitir" diye korkuyla fısıldadım. Parmaklarımı sinirli sinirli koltuğun kenarına vuruyordum. Berber aceleyle ıslak havluyla yüzümü silip, önümdeki örtüyü çekip çıkarttı.

Yerimden kalkarken bir şey olmamış gibi aynaya bir nazar attım. Adamın gözleri benimle beraber yukarı kalkmıştı. Her hareketimi sabit nazarlarla izliyordu. Emin değildim, (yüzü hala kafamda bulanık bir şekildeydi.) Fakat birden yüzünden kurnazca bir ifade geçti gibi geldi. Sanki benim birden kalkışım onu bir plân yapmaya sevketmişti. Benim kalktığım koltuğa berber onu buyur ederken bir an için tereddüt ettim. Fakat iç güdüm onun buraya oturmaya hiç niyetli olmadığını söylüyordu. Aceleyle berberin eline parayı sıkıştırıp "üstü sende kalsın" deyip ok gibi fırlayıp, yağmurluğumu ve şapkamı kapıp, kapıyı açtığım gibi sokağa çıktım.

Arkama bakmaya cesaret edemiyordum ama adamın peşimden geldiğine emindim. Koşar adımlarla ilerliyordum. Dört gözle saklanacak emin bir yer arıyordum. Köşe başındaki Woolworth mağazasına gelince ok gibi içeri daldım. İçerisi müşterilerle tıklım tıklım doluydu. Aralarına karışıp dükkânın en iç

Kovalanan bir hayvan gibi dı - şarı çıktığımda kendimi yeniden, çıplak ve müdafaasız hissettim. Yolun öbür tarafında başka büyük bir dükkân görüp o tarafa koştum, dönen kapıdan içeri girerken Woolworth'un kapısının hızla açıldığını gördüm. Gene adam arkamdaydı.

Bu seferki girdiğim lüks bir elbise ve kumaş dükkânıydı. Sarkan kumaşlar gizlenmek için mükemmel bir sığınak vazifesi görebilecekti. Aceleyle ileri doğru seyirtirken bir taraftan da kapıdan, adamın içeri girişini kollamayı ihmal etmedim. Maalesef bunu yapayım derken aptal gibi bir halı kümesine bindirip hepsinin yere yuvarlanmasına sebep oldum. Ufak adamın birden üzerime atlamasından korkup derhal düştüğüm yerden kalkarak şişman satıcıdan özür dilemeyi bile unutup ok gibi ileri fırladım. İki üç satış bölümünü geçtim. Bu arada kadın korse ve sütyen bölümünden hanımların dehşet dolu bakışları arasından kaçarak oradan geçtim. Beceriksizliğim yüzünden halıları devirirken ufak adamın dükkândan içeri girip belki beni ilerideki köşede bekliyebileceğini düşündüm. Başka bir kata çıkmak daha emniyetli olacaktı. Etrafa bakınırken "asansör" yazısını görerek o tarafa koştum. Asansörcü kız tam kapıyı kapamak üzereyken,

"Hey bekleyin!" diye bağırdım. Kız sevimli bir edayla gülerek bana yol verdi. İçeri girince kendimi bitkin bir halde kenardaki sıraya bıraktım. O sırada başkaları da asansöre girdi. Kapı kapandı. Yukarı hareket ettik.

Birdenbire bir his etrafıma bakmamı sanki ikaz etti. Yanımda iki solgun ihtiyar kadın du[illegible]

köşelerine kadar ite kaka ilerliyebildim. Dükkânın sonundaki kırtasiye satılan bölüme geldiğimde kendimi biraz emniyette hissetmeye başladım. Arkama baktığımda bir sürü ev kadını, yaşlı adamlar ve çocuklardan müteşekkil bir kalabalık gördüm. Kısa boylu adamsa görünürlerde yoktu. O zaman rahat bir nefes alarak diğer bölümleri dolaşmaya başladım. Artık rahatlamıştım. Belki de ben birden dükkândan içeri dalınca adam beni gözden kaçırmış ve yoluna devam etmişti. Bir kaç dakika daha oyalandıktan sonra artık dışarı çıkabilir ve otobüsle evime dönebilirdim.

Tezgâhlardaki değişik mallara, göz gezdiriyordum. Kırtasiye bölümüne üçüncü gelişimde birden yine gözetlendiğimi hissettim. Gayri ihtiyari renkli bir çanağı elime aldım. Tezgâhtara gülümsiyerek, "Bunu alacağım." dedim. Kız uzattığım parayı alıp kasadan üstünü getirmeye gitti. Birden tezgâhın arkasındaki aynadan kendi kendime gülümsediğimi farkettim. Fakat az sonra gülümsemem dudaklarımda donup kaldı. Arkamda tezgâhın önünde ufak tefek adamı görüverdim. Yağlı şapkasını gözlerine kadar çekmiş, lekeli yağmurluğunu omuzuna atmış sanki elindeki bloknotu inceliyordu. Esasında gözleriyle dükkânın içini tarıyordu. İpnotize olmuş bir tavşan gibi olduğum yerde taş gibi kaldım ve adamın bakışlarının sonunda benim üzerime gelişini şaşkın bir halde izledim.

Arkamdaki tezgâhtarın çığlığını duydum. Odadaki herkez aynı anda bana doğru döndü. Beni durdurmak için kimsenin davranmasına fırsat vermeden en yakın çıkış kapısına doğru hızla koştum. Döner kapıdan dışarı fırlarken göz ucuyla ufak tefek adamın beni takip edebilmek için insanları itiştirdiğini gördüm.

Belli ki akşam üzeri alış verişe çıkmışlardı. Onların yanında bir ana kız vardı. Onların arkasında.... hemen arkalarında bir adamın suratının bir yanını farkettim. Yine bir aşinalık vardı. Yaşlı kadının biri döndü ve kenarlı şapkasının engel olduğu manzara şimdi önümdeydi. O anda gerçekten öldüm. Ufak tefek adam tam karşımda duruyordu, aramızda da sadece iki kadın vardı. Beni görür görmez yüzünde zalim bir gülümseme belirdi, ve yüzü sırıtılan bir maske halini aldı. Ne kadar uğursuz ve korkunç görünüşü vardı. Artık bunun ölüm kalım kovalaması olduğundan hiç bir şüp-

hem kalmamıştı. Birşeyler söyle - mek istedim. Birden dilim ağzımda sanki çok büyüdü.

"İmdat! İmdat!" diye bağırdım. Ben bağırdığımı sandım ama ağzımdan ses çıkmamıştı.

Asansörcü kız bana dönüp "hangi katta ineceksiniz?" diye sorunca cevap vermedim. İpnotize olmuş gibi ufak adama bakıyordum, o da aynı şekilde bana bakıyordu. Yüzünde daha önce farketmediğim iki yeni şey gördüm. Düzeltilmemiş bıyık, bir tutam sakal ve sivri bir burun. (Aklıma Mefisto'nun bir minyatürü geldi.) Her an kadınları elinin tersiyle bir tarafa itip gelebilirdi.

Asansörcü kız sakin bir sesle: "Üçüncü kata geldik." diye seslendi. Birden deli gibi, "Bırakın beni gideyim! diye bağırdım. Umulmadık bir güçle yaşlı kadınlardan birinin beline sarılıp kadını yarı havaya kaldırarak döndürdükten sonra ufak adamın üzerine doğru hızla ittim. Şaşkınlıktan aptala dönen asansörcü kızı da onların üzerine iterek dışarı fırladım. Asansör boşluğunun yanından inen merdivene doğru koşup ikişer ikişer basamakları atlayarak aşağı inmeye başladım.

Arkamdan birinin "Muhakkak zır deli. Kaçan adamı durdurun" diye bağırdığını duydum. Belli ki bu yaşlı kadındı. Yoksa, daha doğrusu ufak tefek adam bağırmıştı. Şimdi tazı gibi arkamdan iniyor olmalıydı.

Herşeye rağmen kapıya ondan önce vardım ve Woolworthdan kaçışımdan daha süratle dışarı fırladım. Sokaktan geçenler şaşkın şaşkın bakarken polisin biri de kaşlarını çatmış harekete geçmeye hazırlanmıştı. İnsanların üzerinde yaptığım etkiye aldırmadan koşmaya, koyuldum. Ana caddenin dükkânlar olan kısmı boyunca bütün gücümle koştuktan sonra sağda bir yan sokağa daldım. Nefes nefese kalmıştım. Koşmağa alışık değildim. İşin kötüsü öğleyin yemeği fazla kaçırdığım için, şimdi bir de onun yükünü çekiyordum. Hele sonra içtiğim iki içki... üstüne tuz biber olmuştu. Şimdi hepsi midemde köpürmeye başlamışlardı.

Arkama baktığımda küçük adam görünürlerde yoktu. Ferahlamıştım. Adımlarımı yavaşlatarak, yürümeye başladım. İzimi kaybettirdiğimi düşünmek aptallığında bulunmuyordum. Allahtan bir plân yapmak için vaktim vardı. Kalbimin göğsümü delecekmişcesine küt küt atmasına rağmen kafam eskisine kıyasla daha sakinlemişti. Birden aklıma dedektif kitaplarında tehlikenin düşünmeyi hızlandırdığına ait, okuduğum bir yazı geldi. Şimdi aynı şey benim başıma geliyordu. Artık, ondokuz yıldan beri hergün yaptığım gibi, bir kaç saat önce evime dönüyordum diye düşünmenin gereği yoktu. Şimdi bu tehlikeden nasıl kurtulacağımı plânlamam gerekiyordu.

Şu anda önce hatırlayamadığım tozlu bir arka sokaktan sayfiyedeki evime doğru yol almış vaziyetteydim... Ve arkamda elinde tabanca beni kovalayan bir adam vardı. Ona tilki gibi bir oyun oynamalıydım. Bu işin şakası yoktu. Yoksa postu kaybetmeme çok kalmamıştı. Yavaş yavaş şehrin en işlek semtine doğru ilerliyordum. Kocaman ofis binalarının önünden geçerken içeri girip saklanmak aklıma geldi ama şüphe çekebilirdim de. Yoluma devam ettim. Normalden iki misli hızlı yürüyordum. Bu oldukça yorucuydu ama moralimi düzeltiyordu. Sık sık kaldırım değiştiriyor, sokaklara sapıyor ve beni takip eden küçük adama izimi kaybettirmeye, çalışıyordum. Bunu yaparken de birden yolumu iyice şaşırdım. İçimi yabancı bir şehirdeymişim gibi bir his kapladı. Ne yönümü ne de bulunduğum semti biliyordum. Saptığım bir çok sokağı esasında tanıyordum, ama durmadan oraya buraya sapa sapa yönümü tam manâsıyla kaybetmiştim. Birden kendimi kocaman kuleler ve saraylarla çevrilmiş devler ülkesindesandım. Bir ara öylesine kayboldum ki, iki defa kendimi aynı sokağın köşesinde buldum. Üçüncü turumda ileride yol kavşağında biriken bir kalabalık gözüme ilişti. Nasıl becerdiğini anlamam imkânsızdı ama ufak tefek adam gene beni bulmuş, insanları ite kaka bana yetişmeye çalışıyordu. Tekrar tabanları yağlayıp koşmaya başladım. Bunun da kendine, göre bir heyecanı vardı. Her an arkadan takip eden tehlikenin sihrine kapılmıştım. Elbetteki bir köşeyi dönünce adamla kucak kucağa gelmemiz de mümkündü. "Acaba öyle bir anda hangimiz önce harekete geçerdi?" Kendi kendime övünerek, ikimiz de aynı anda fırlarız diye düşündüm. Derhal kafamı eğip herifin karnına yumruğu sallayacak, onun aptallaşmasından istifade ederek kaçacaktim ki, köşeyi döner dönmez iri kıyım bir polisle toslaştık. O bir tarafa ben bir tarafa yuvarlandık. "Çok özür dilerim. Memur bey." derken birden adamın yüzünü görüp cevabını beklemeden ileri doğru fırlayıp kaçtım. Adamla benim dolap beygiri gibi yolumu kaybedip aynı yerlerde tur atarken, bu polisle belki dört defadır karşılaşıyorduk. Arkamdan birşeyler bağırdığından emindim ama durmadım, ve bir delhizden içeri daldım. Oradan çıkınca kendimi oldukça pis bir arka sokakta buldum. İki yanında mütevazi dükkanlar sıralanmıştı. Üç sefer ufak tefek adamın karanlık bir köşeden fırlayıp üzerime saldıracağını düşünerek ödüm koptu. Sonra bir de baktım ki ileride bir lâmbanın direğine dayanmış polis beni görüp bana doğru gelmiyor mu.... Birden sırtımdan soğuk bir ter boşandı ve bacaklarım tutmaz oldu.

İşte takip edilmenin kötülükleri. Biraz uzun sürdü mü artık siz kimin takif ettiği problemi ortadan kalkar bir anda herkez sizin düşmanınız olur. İlk başta sadece ufak adamla uğraşırken başıma bir de polis çıktı. Bir iki defa daha aynı yerlerden geçecek olursam yoldaki sebzeci, gazeteci ve şişko yahudi karısı da beni canî veya deli sanıp peşime düşeceklerdi. Bu düşünceyle kendime saklanacak bir yer aramaya koyuldum. Hem hava kararmaya da başlamıştı. Belki de adama gerçekten izimi kaybettirebilecektim.

O sırada ufak bir sinema gördüm. İçeri girmek fikri parlak geldi. Cebimden para çıkararak içeri daldım. Gişeye parayı atıp bilet aldım ve kendimi karanlığın içine bıraktım. İçerisi havasız ve duman içindeydi. Sıranın sonunda bir yer bulup oturdum. Koltuk yumuşacık, ve rahattı. Sonsuz bir huzurla iyice gömüldüm. Dikkatimi perdeye, verip küçük adamı unutmaya çalıştım. İlk filmin bitmesine iki dakika kalmıştı. Perdede bir boğa güreşini gösteriyorlardı ki küçük adamın salondan içeri girişini duydum. Nedenini izah etmeye imkân yoktu. Gelenen o olduğundan emindim. Kapıdan ölü bir ışık vuruyordu. Giren kadın veya başka bir adam değildi. O idi... Sanki gayet

tabii olarak yer arayan bir kimse gibi etrafına bakıyordu. Ama ben atmaca gibi, onun gelerek benim sıramda boş bir koltuğa oturduğunu gördüm. Derken adam yavaş yavaş iskemlelerden kaya kaya bana yaklaşmaya başladı. Şimdi aramızda dört koltuk kalmıştı. Perdede ise boğa son müdafaasını yapıyor -: du. İşte bu anca yerimden fırlayıp, sinemanın çıkış kapısına koştum. İyice hazırlıklı olduğum için bu defa çok seri hareket etmiş küçük adamı bile tongaya bastırmıştım.

Dışarı çıktığımda hava kararmıştı. Tıpkı sinemadaki gibi emniyet hissi duydum. Küçük adamın ayak seslerini duyabilmek için kulağımı dört açarak dükkanların önünden geçtim. Bu sırada biri elektrik fenerini tam yüzüme tutmaz mı? Sanki gözlerim birden kör oldu. Düşünmeye vakit yoktu. Derhal kafamı eğip olanca gücümle deli gibi öne doğru fırladım. Galiba kafam birinin midesine toslamıştı. Işık söndü ve biri "Ah!" diye feryat etti. Birden sadistçe bir zevk duydum. Hareketim tam bir başarıyla sona ermişti. Durumu ben ele almıştım. Bir gölgenin yerden kalkıp ters yönde kaçtığını gördüm. Karanlığın koynunda o kaybolurken rüzgâr yüzüme esiyordu.

Herif hırsından belli ki kudurmuştu. Bir bağırtılar duydum. Sonra gene bir elektrik feneri vahşi bir kıvrılışla etrafı tararken düdük sesleri duydum. Bir kaç saniye sonra da ileriden düdük sesleri cevap verdi. Arka arkaya başıma gelenlerle aptala dönmüştüm ama yine ye soğuk kanlılığı elden bırakmayıp ilk köşeye saptım.

Artık biraz durmam gerekiyordu. Bir elektrik direğine yaslanıp, nefes almalıydım yoksa düşüp bayılacak hale gelmiştim. Bir an olduğum yerde durup nefes almaya, çabaladım. Her an ayak sesi duymayı bekliyordum ama Allahtan etrafta çıt yoktu. Kulaklarım rüzgârdan sallanan yaprakların sesini bir müzik dinler gibi sevinçle dinliyorlardı. Fakat bu da çok tuhaftı....., hem de çok.... Ve birden yaka sesleri yok diye adamın da yok olması gerekmez değildi ki... Küçük adamın zekâsını küçümsüyecek olursam aptallığımı ispat etmiş olurdum.

Bir anda bütün emniyet hissim yok oldu. Karşımda gölge olarak gördüklerim çok başka şeyler olamaz mıydı? Belki de ağaçların şekilleri gibi görünenler de bambaşka şeylerdi. Artık takipcimden kaçacağıma onu ortadan kaldırmanın daha akla uygun olacağını düşündüm

Bu fikir ne kadar net ve basi görünmüştü. Sanki içime emniyet hissi akıyordu. Aynı anda bütün hislerimi de kontrol altına aldığımı da hissettim. Artık korkuyla beklemiyordum. Yapacaklarımı iyice plânlamıştım. Bu uzun bir bekleyiş oldu. Gecenin ayazı iliklerime kadar işledi. Ellerim, ayaklarım kulaklarım soğuktan sancımaya başlamıştı. Bir ağacın arkasına gizlenmiştim. Yerimi belli ederim korkusuyla parmağımı bile kıpırdatamıyordum. Yavaş yavaş nefes alarak düşünmeye koyuldum. Kendimden geçerim korkusuyla rakamları saymaya başladım.

Sanırım 145'e gelmiştim ki ayak seslerini duydum. Bu bir başkasına rüzgârın dalları oynatmasından çıkan ses olarak da gelebilirdi. Ama zaten küçük adamda benim öyle sanmamı istemiyormuydu ki?

Bu sesi izah etmek güç. Gazete sayfasını çevirirken ki çıkan sesi andırıyordu. Onun yüzüne yayılan gülümsemeyi görür gibi oluyordum. Bütün bu düşünceler adama olan nefretimi kamçıladı. Bu adama sanki ben ne yapmıştım ki?... Beni bir suçlu imişim gibi takip etmeye ne hakkı vardı. Bu geceyi unutabilmem için uzun bir süre geçmesi gerekecekti. Ve karım, onun ne düşüneceğini ise ancak Allah bilebilirdi.

İşte bütün bunları düşünürken onu gördüm. Benden birkaç metre ilerideydi. Gölgelerin içine saklanmıştı ama altıncı hissim beni yine uyandırmıştı. Yavaş yavaş kayarak bana yaklaşıyordu. "Hay Adi aşşağılık korkak hay!" Benim hayatımı cehenneme çevirmeye ne hakkı vardı sanki? O yaklaşırken ben de içimden yine saymaya başladım. 1, 2, 3, 4, 5, 6 yediyi sesli söyledim ve birden öne doğru fırlayıp herifi yakalayıp yere yıktım.

Tam manasıyla gafil avlanmıştı. Ellerimi boynuna geçirdim. Ne yapacağımı olduğu gibi biliyordum. Bir cinayi romanda en ince detayına kadar okumuştum. Gırtlağını hafifçe sıkarken vücudumun ağırlığı ile de üstüne abanıyordum. Baş parmaklarımı gırtlağına geçirmiştim. Yavaş yavaş nefessiz kaldığını hissediyor ve olanca gücümle sıkıyordum. Ve birden sonsuz bir kabus gibi karanlık sanki üzerime indi, ve vücudumu dev gibi bir acı dalgası kapladı. İmkânsızlığı anlamanın verdiği şaşkınlıkla birden düştüğümü, düştüğümü, daha daha aşşağılara dipsiz karanlık bir unutkanlık kuyusuna düştüğümü hissettim. Gözlerimi açtığımda etraf karanlık değildi. Her yer güneş ışıkları altında pırıl pırıldı. Karanlık bir arka sokakta hayatımı kurturmak için boğuşmuyordum da...
Penceremden giren güneş, beyaz yatak örtümün üzerinde ışık oyunları yapıyordu.

Kenardaki bir masanın önünde beyazlar giymiş bir hastabakıcı oturuyordu. Gözlerimi açtığımı görünce derhal yerinden kalkıp yanıma geldi. Gülümsemesi içimi ısıttı. Orada yatıp tekrar uykuya dalmak istiyordum. Fakat beni durduran, beynime tazyik eden bir şey vardı. Cevap almak ister gibi hastabakıcıya baktım. Gülümsiyerek, bana doğru eğildi ve elini alnıma, koydu.

"Herşey yolunda, dinlenin ve uyuyun" dedi. Fakat uyuyamıyordum. Gözlerimle ondan ne istediğimi söylemeye çalıştım. Ona rica ederek, ihtirasla, yalvararak bana anlatmasını söyledim.

Bir an alnını buruşturarak bana baktı ve sonra galiba anladı. Yüzü geniş bir gülümsemeyle aydınlandı. "Şimdi meraklanmanın sırası değil kötü bir şok geçirdin. Delinin biri seni boğmak istedi. Boynun biraz kesilmiş... Fakat önemli bir şey yok. Bir iki hafta sonra taburcu olup evine döneceksin" dedi. Aptal aptal yüzüne baktım. Onu yakınıma çağırıp konuşmaya çalıştım. En sonunda gırtlağım sızlıyarak konuşabildim.

"Lütfen, lütfen bana bir ayna verir misiniz?" Hastabakıcı kısa bir duraklamadan sonra elinde yumurta biçiminde bir aynayla geri döndü.

"Al bakalım. Sadece boynunda bir kaç sargı bezi korkulacak bir şey yok, değil mi?"

Ona cevap vermedim. Aynaya baktığımda tanıdığım bir yüz bana bakıyordu. Bu ufak ve çirkin bir surattı. Dişlek, gözleri çukura kaçmış, saçları dökülüp kafası kabak olmaya namzet, tabanca kurşunu biçiminde yuvarlak bir kafa.

BİR MEZARDA ÜÇ KİŞİ
KÖR TALİH BAZEN İNSANIN DOĞARKEN DE ÖLÜRKEN DE CANINA OKUR... EDWİN BLACK DE BU TALİHSİZLER ARASINDAYDI...
EDWİN, KARISINDAN NEFRET EDİYORDU. KARISI SİVRİ DİLLİ BİR KADINDI... AMA EDWİN DE PEK NORMAL SAYILMAZDI...
EDWİN, AKŞAM YEMEĞİNE GECİKME!
OLUR!
OLUR! BUNDAN BAŞKA LÂF BİLMEZ MİSİN?

EDWIN, ERMA'NIN SÖZLERİNİ DİNLEMİYORDU BİLE. KENDİ DÜŞÜNCELERİNE DALMIŞTI...
AH!.. BENDEN BOŞANMAYI BİR KABUL ETSE!!..
ETMEZ Kİ!.. HİÇ BİR VAKİT YAKAMI BIRAKMAZ... HATTA ÖLSE BİLE AYRILMAZ... ÖLÜM!.. ÖLÜM...
BÖYLE ŞEYLERİ DÜŞÜNMEMELİYİM... HAY ALLAH.. FAKAT, BANA DA NE OLUYOR ?!..
AMA ÖLMESİNİ İSTERDİM. ANCAK ONDAN SONRA RAHATA KAVUŞACAĞIM... ONU KENDİM ÖLDÜRECEĞİM!!
MERHABA GEORGE!.. BİR EV SATIN ALMAK İSTİYORUM!!
ŞANSIN VAR! NEFİS BİR TANE VAR ELİMDE!!
ŞİMDİ ARTIK HUZURA KAVUŞABİLECEĞİM... ÇOK YAKINDA... ANLIYOR MUSUN ERMA!?

ASLINDA ERMA'NIN SÖZÜ GEÇERDİ.. NASILSA EDWİN İŞLERİ İSTEDİĞİ GİBİ AYARLAMIŞTI BU DEFA...
HİÇ BÖYLE SAÇMALIK GÖRMEMİŞTİM!!..
BURADAN HOŞLANACAKSINIZ BAYAN BLACK!..
ÇOK ESKİ BİR HİKÂYESİ VAR... TABİ HALK ARASINDA ÇIKAN ŞAYIA AMA EVE BİR RENK KATIYOR.
O CİVARDA ŞİMDİYE KADAR GÖRÜLMEMİŞ BİR CİNAYET İŞLENDİĞİ SÖYLENİR...
ÖLMÜŞ!..
İNANIN BANA BİR VAMPİRDİ
TABİİ, ŞİMDİ BÖYLE ŞEYLERE İNANMIYORUZ, FAKAT!..
ONU ADALETE TESLİM EDELİM!..

SEN HERKESİN BÜYÜCÜ DEDİĞİ BİR CANAVARSIN BOYNUNDAN ASILACAKSIN !!.
ASMAK YETMEZ !.. KALBİNE KAZIK ÇAKMAK GEREKİR !.
İYİCE DERİNE ÇAK ARKADAŞ !
MERAK ETME !. BU KAZIKTAN KURTULUP BİR DAHA BU DÜNYA DÖNEMEZ !!
TABİİ... DEDİĞİM GİBİ BUNLAR HALK ARASINDAKİ SÖYLENTİLER. FAKAT ENTERESAN DEĞİLMİ ?!
SAÇMA ! VAMPİR ! KATİL !. EV SATMAK İÇİN AMMA YOL !!.
FAKAT BU EVİ ALDIK BİLE SEVGİLİM ...
VAMPİRLER ! KAFA YORMAYA DEĞMEZ !. FAKAT KATİL. HAH !.. BAK BU İYİ BİR KONU SEVGİLİ ERMA !!.

KOCASI, CYINTHIA'YI İŞİNDE KENDİSİNE YARDIMA ZORLAR...
HER KADIN KOCASINA MESLEĞİNDE YARDIMCI OLMALI!..
NEFRET EDİYORUM BUNDAN!
BİR GÜNLÜK CADI
= ÖZET =
CYNTHIA EVDE KALMIŞ BİR KIZDIR... SENELER SONRA KARŞISINA ÇIKAN İLK TALİBLE FAZLA DÜŞÜNMEDEN EVLENİR. SONRA KOCASININ MESLEĞİNİN ÖLÜ KALDIRICISI OLDUĞUNU ÖĞRENİR VE PANİĞE KAPILIR... KOCASINDAN NEFRET ETMEKTE VE ONDAN KORKMAKTADIR...
SERSEM KADIN!.. BEN SENİN AKLINI BAŞINA GETİRMESİNİ BİLİRİM... HADİ İŞE KOYUL!!.
AAAAH!
ZAMAN CYINTHIA'NIN SABRINI YİTİRİYORDU... BİR GÜN...
ARTIK TAHAMMÜLÜM KALMADI... BU İŞ BU GECE BİTMELİ!!
VE...
YEMEK PİŞİRMESİNİ DE BECEREMİYORSUN... BU ÇORBA BERBAT!!.
BU ÇORBA BENİ KURTARACAK ROGER!.
AH!. MİDEM.. BENİ ZEHİRLEDİN Mİ YOKSA?!.. AHH...
EVET ROGER!.. SENDEN KURTULUYORUM!!

İSTE SEVGİLİ KOCACIĞIM SENDEN VE ÖLÜMDEN KURTULDUM ARTIK !!..
BİR HAFTA SONRA...
BAYAN, KOCANIZ ROGER'İ GÖRMEK İSTİYORUM. İSLER ORTADA KALDI DA...
KOCAM UZUN BİR SEYAHATA ÇIKTI!..
ARADAN AYLAR GEÇTİ...
BİR TELGRAF... ABLAM AĞIR HASTAYMIŞ... ACELE GİTMEK LÂZIM... İNŞALLAH ÖLMEDEN YETİŞİRİM ?!
GİTTİĞİNDE ABLASI ÖLMÜŞTÜ...
EN YAKINIMIN ÖLÜSÜNE BİLE TAHAMMÜLÜM YOK. BU GİBİ ŞEYLERDEN UZAK KALMALIYIM!.
EVE DÖNDÜĞÜMDE...
OH!. BU BİZİM EV... CESET BULUNURSA HALİM NE OLUR ?!
YANGIN!
UZAK DURUN BAYAN... EVİN DURUMU TEHLİKELİ!..
FAKAT BENİM EVİM... MUTLAKA GİTMEM LÂZIM!..

DAHA SONRA...
HAYDİ BAYAN! BÜTÜN GECE BURADA KALAMAZSINIZ YA...
BIRAKIN BENİ!..
VAZİFEMİZ!
BU KADINDA BİR İŞ VAR! ENKAZDAN BİR TÜRLÜ AYRILAMIYOR?!
ERTESİ GÜN...
HEY, BAKIN.. BİR İNSAN ELİ!!
TAHMİNİMİZ DOĞRU ÇIKIYOR... KADININ HALİNDEN KUŞKUNMAKTA HAKLIYMIŞIZ!..
MAHKEME ÇOK UZAMAMIŞTI...
CYINTHIA BAXTER, KOCASINI ÖLDÜRMEK SUÇUNDAN HAPSE MAHKUM EDİLDİ!..
SÖYLENECEK SÖZÜM YOK!..
HİÇ DEĞİLSE O EVDEN O PİS HATIRALARIMDAN, CESETLERDEN KURTULDUM!..
FAKAT KADER CYINTHIA'YI BİR BAŞKA ŞEKİLDE MAHKUM EDİYORDU...
HAPİSHANENİN MORGUNDA ÖLÜ KALDIRICI OLARAK ÇALIŞACAKSIN!..
BU KÖTÜ BİR ŞAKA OLAMAZ BU!
HAPİSHANE MORGU.
SON

NE? ÇILDIRDIN MI SEN!? ŞUURSUZ BİR YARATIK OLARAK DÜNYAYA KATILMAKTANSA KENDİMİ ÖLDÜRÜRÜM!!
O, HERKES İÇİN DEĞİŞİK BİR ŞEYDİR!.. BENİM İÇİN İTİCİ MAHVEDİCİ BİR KUVVET!!
ZAMANIN ÖTESİNDE
İŞTE ŞERİF!.. BAK VE KENDİN GÖR!!
AMAN ALLAHIM!
AŞAĞI BAKTIĞIMDA BÜTÜN TÜYLERİM DİKEN DİKEN OLMUŞTU.. O BENİM İÇİN KÖTÜ, HABİS BİR RUHTU!!
BİZİ GÖREBİLİR Mİ?!
ŞİMDİ GÖREMEZ. ŞU ANDA MEŞGUL. PARLAYAN IŞIK TARİHİN BİR DEVRİNDE BİRİNE HÜKMETTİĞİNİ GÖSTERİYOR. BELKİ NAPOLYON BELKİ HİTLERE?!

...VE YAKINDA SANA HÜKMEDECEK GENÇ ENERJİK ŞERİF... SENİ BELKİ DE POLİTİKAYA İTECEK... SAYEMDE DEVLETE HÜKMEDECEKSİN !?
HAYIR,
HAYIR,
HAYIR!
BÖYLE BİR ŞEYE ASLA ALET OLAMAM !..
KAÇ BAKALIM... ZAMANIN BURADA ÖNEMİ YOK !.. ENİNDE SONUNDA ONA DÖNECEK BEYNİNİ TESLİM EDECEKSİN !..
KAÇARKEN ŞAKAKLARIM ZONKLUYOR GÖZLERİM ONUN PARLAK IŞIĞIYLA YANIYORDU...
ANCAK DAĞIN ETEĞİNE GELDİĞİMDE FECİ BİR ÇIĞLIK İLE KENDİME GELDİM.
AYYY!..
ELENOR!.

ŞU KAYALARA ÇIKALIM CANA-VAR ORAYA GE-LEMEZ.
BURAYA GELMEMELİY-DİN ELENOR!.. NİÇİN OVAYI GEÇİP KENDİNİ TEHLİKEYE ATTIN ?!.
SİLÂHINI UNUTMUŞ-TUN SENİ MERAK ETTİM!..
ELENOR!

Devamı var...

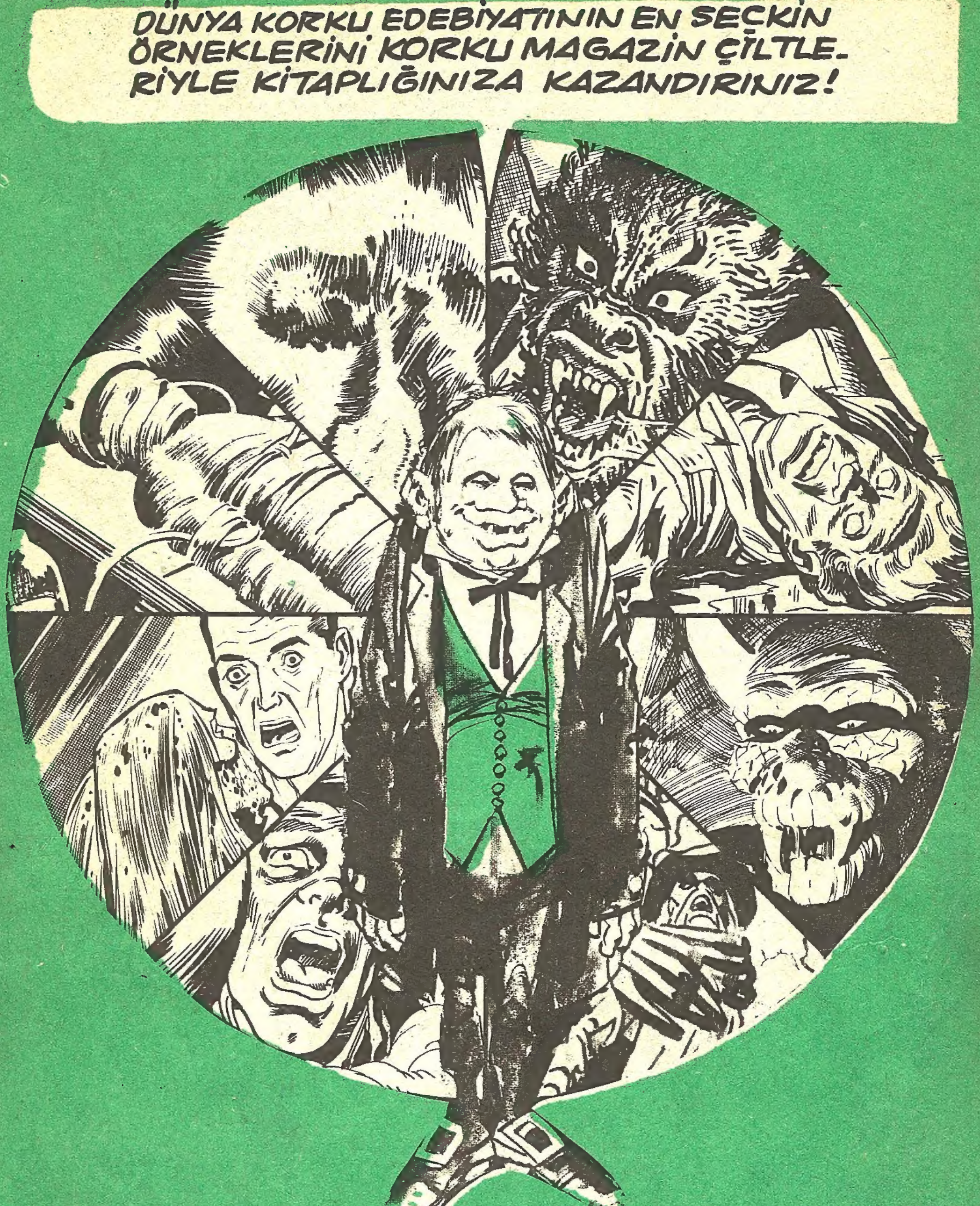

KORKU Salı günleri çıkar dehşet ve heyecan dergisi. Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Mehmet Kemal Benli. Yönetim : Ziya Sezer. Ressam : Hayri. Filimler : Reproteknik. Baskı:Duran Ofset. Cilt:Fazilet Mücellithanesi. Adres: Cağaloğlu Çemberlitaş Palas Kat: 1. Tel : 221676

SAYI 64 14 EKİM 1968 FİATI 100 KURUŞ

Düzenleme : Akşamsefası